

ARNHEMSE

COURANT

DONDERDAG 7 OCTOBER.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal
weelijks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot v
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor
plaatsing.

*Eene brief van eenen vader aan eenen
zoon, na deszelfs verheffing tot mi-
nister in een constitutionelen
staat.*

(Zie n°. 193.)

zegt mij dank, waarde zoon, voor mijnen
gen brief, welken gij wel bij het *Politisch*
moment van den kardinaal DE RETZ gelieft te
gelijken. Gij belooft u, het door mij bewan-
delde pad getrouw te zullen volgen. Gij meent
dat het voor u bezwaarvoller zijn zal, dan
voor mij was. De tijden, merkt gij aan, zijn
veranderd. Eigenlijk, mijn zoon, veranderen de
tijden niet; want »de tijden» dat zijn hoofdzakelijk
de menschen, en de aard der menschen blijft
genoeg immer dezelfde. Wat verandert, het zijn
de benamingen die zij bezigen, de woorden waar-
mede men de lucht en het papier vult, de voor-
wendsels waaronder zij naar hun doel streven,
waarmede zij hunne zwakheden, onedele neigingen
en laagheden bedekken. Genot, baatzucht, eer-
zucht, heerschzucht, ijdelheid, afgunst — ziedaar
de oorspronkelijke en eeuwige drijfveeren der men-
schen. Deze doen hen werken; op deze moet door
den behendigen man worden gewerkt. Dit zijn
de menschenklanktoonen; weet dezelve te bespelen,
en zij geven het geluid 't welk gij verkiest. Vat
de draden, en de marionetten gehoorzamen u.
Wat zij zeggen, dat is niets. Dat is afhankelijk
van de politieke mode, »van de tijden» zoo gij
wilt. Maar laat u toch nooit verleiden, mijn zoon,
om een mensch te beoordeelen naar hetgeen hij
zeegt. Wat hij zegt, dat is zijn voorwendsel, dat
in het masker waaronder hij speelt; zijne beweeg-
redes moet gij dieper zoeken. Zoo zijn er b. v.
tijden die slechts gemakkelijk en aangenaam wen-
schen te leven; diegenen hunner, welke leden der
vertegenwoordiging werden, doen het om de eer,
en den invloed welke hun leven *vergangenamen*
moeten. *Veraangenaming* des levens, genot, — zie-
daar dus hun doel, hunne drijfveeren; stemt een
ministerieel gedrag daarmede overeen, zoo nemen
zij daarom ministerieel voorstellen aan; naar hunne
woorden echter, doen zij het omdat dezelve over-
eenstemmen met de ware belangen des lands. Maar
konden zij die belangen? vernoeijen zij zich met
daarover na te denken? en zouden zij aan die be-
langden hun gemak, de veraangenamingen hunns le-
vens ten offer brengen? — Er wordt thans veel
van beginsels gesproken; die beginsels zijn maskers,
mijn zoon; hoe velen toch hebben een ander be-
ginsel dan dat het hun en de hunnen moet wel-
gaan, dat zij gelukkig moeten zijn; terwijl voor den
eenen het geluk hierin, voor den anderen daarin be-
staat. Bezorg hem djs zijn geluk, en gij zijt zijn
beheerder. Ziedaar het stilzwijgend pactum, waaronder
hij u zijne ziel verkoopt, met min of meer voor-
waarden, met min of meer tegensparteling, met een
wagerend geweten vaak, — maar toch verkoopt,
verkoop, verkoopt. Waarvoor gij daarbij echter
steds moet zorgen, mijn zoon, het is voor dek-
kings, voorwendsels, verontschuldigiagen. Een be-
reidg minister zal nooit tegen een Vertegenwoordiger

zeggen: indien gij zóó stemt, zult gij dien post
erlangen; maar hij zegt: voor dien post, mijn
waarde vriend, is niemand beter geschikt dan gij:
ook geef ik u mijn woord dat ik er u toe voor-
dragen zal... bijaldien ik alsdan nog minister
ben. — Hoe Excellentie! — Ja, mijn vriend,
valt mijn ontwerp, dan neem ik mijn ontslag. —
Dit is genoeg, mijn zoon; dan heeft men elkan-
der reeds begrepen.

Eens verveelde het mij in de couranten steeds
den lof te hooren tuiten van zekeren heer VAN
HAMME. Hij moest een onafhankelijk, belangeloos,
moedig, varig vertegenwoordiger verbeelden. Ik
wist dat het een zeer ijdel en eierzuchtig mensch
was. Derhalve schrijf ik hem een briefje, waarin ik
hem verzoek den volgenden morgen, zoo hij geene
verhinderings heeft, eens aan het departement te
komen. Hij komt, met al den plegtigen ernst en
de waardigheid van een Volksvertegenwoordiger die
zijne hooge roeping gevoelt. Ik, mijnheer VAN
HAMME, ik wenschte gaarne een confidentieel on-
derhoud met u te hebben. — VAN HAMME buigt. —
De regering is voornemens, mijnheer VAN HAMME,
bij gelegenheid... (ik weet niet meer welke ge-
legenheid het was) eenige verdienstelijke Nederlanders,
inzonderheid eenige Vertegenwoordigers in den adel-
stand op te nemen. Zij weet dat Vertegenwoordi-
gers, die steeds blijken geven van oprechte vader-
landsliefde en niets op het oog hadden dan 's lands
belang, evenzeer als zij de voorstellen der regering
bestreden welke zij *in gemoede* niet goedkeuren
konden, ook die voorstellen der regering zouden
omhelzen, welke hunnes achtens voldeden aan de
billijke wenschen der natie. Onze regering is overtuigd,
mijnheer VAN HAMME, dat hunne oppositie nooit
eene systematische oppositie was; zij heeft zich
altijd geveild, zij heeft zich altijd overtuigd ge-
houden dat er eenmaal een dag zou aanbreken waar-
op hare ontwerpen ook aan die onpartijdige mannen
zouden voldoen. Onder degenen welke zij gede-
signeerd heeft, mijnheer VAN HAMME, om, gelijk
ik zeide, in te treden in den Nederlandschen adel-
stand, behoort ook gij. U, mijnheer, heeft zij den
titel van *baron* toegedacht. Alvorens echter *ba-*
r..., mijnheer VAN HAMME, de lijsten definitief op
te maken, wenschte ik te weten of die benoeming u
welgevallig zijn zou? — De edele Volksvertegen-
woordiger had een paar minuten noodig eer hij
spreken kon, de vreugde had hem verrast en over-
stelt. Toen stotterde hij een en ander nonsens uit;
hij was altijd overtuigd geweest van de *goede be-*
doelingen der regering, enz. enz. Den volgenden
dag in de Kamer prees hij mijn ontwerp aan, op
grond van menige belangrijke verbetering, die het-
zelve, bij de vorige wet vergeleken, inhield. Toen
ik naderhand zijne redevoering las, zat ik verstomd
over de verborgen schoonheden welke mijn ontwerp
beheld.

De heer VAN WIMPEL, een ander liberaal gesternte,
had twee dochters; starretjes, die hij reeds een paar
jaren te vergeefs op concerten en bals had laten
schijnen. — »Mijnheer VAN WIMPEL, ik heb u eene
solicitering voor te dragen.» Mijnheer VAN WIMPEL
staart mij boepsich aan. — »Ja, mijnheer; een

mijner jonge vrienden is smoorlijk verliefd op uwe
oudste dochter en heeft mijne intercessie gevraagd.
Hij heeft wel niet veel fortuin, maar ik geef hem,
om te beginnen, een ontvangers-post van 3000 bag-
gen (f 3000) mede. Hij zou zich hoogst gelukkig
achten, mijnheer VAN WIMPEL, bijaldien gij hem
veroorloofdet nadere kennis te maken met mejuf-
vrouw uwe dochter. — VAN WIMPEL vroeg natuur-
lijk een paar dagen bedenkens; met verbazing ver-
nam intusschen het publiek, dat hij voor een mij-
ner gebrekigste ontwerpen gestemd had.

Ziet gij, mijn zoon, zoo iets is alleraardigst
voor een minister; dit is het pikante der betrek-
king; dit vooral maakt ze zoo aanlokkelijk, dat
men ze schier nooit dan met het leven nederlegt.
O, het publiek, het goede volk, en de meeste cou-
ranten zelfs spelen dan zulk eene alledwaaste rol in
uw oog; zitten dan met zulke kalfsoogen naar uw
hocus pocus te gapen; slikken dan zoo goedig en
ootmoedig al wat gij hun te slikken geeft, dat gij
soms in uwen stoel zit te schudden als wijlen Ju-
piter op zijnen Olymp.

Maar... maar, mijn zoon, wat ben ik afgedwaald
van het punt in uwen brief, hetwelk ik eigenlijk
beantwoorden moest. Vergeef het aan den ouden
man, mijn zoon; men wordt zoo egotistisch met
de jaren, en als men niets meer te verrigten heeft,
leest men zoo geheel in zijn verleden. Veront-
schuldigd dus het gesnap mijn zoon; ik kom nu op
uwe tegenwerping terug.

Vooreerst, zegt gij, hebt gij de resources niet
van dinés. Niet alleen dat gij u daarvoor geene
toelage zoudt durven toelagen; maar gij zoudt
zelfs in dezen tijd van bezuiniging geene dinés dur-
ven geven. Zeer goed, mijn zoon, geef gij dan
geene dinés, maar laat die geven door anderen.
Uw collega van buitenlandsche zaken b. v. heeft
daarvoor een uitmuntend pretext: hij moet de vreem-
de gezanten ontkleden. Uw collega kan dus van tijd
tot tijd eenige Vertegenwoordigers vergasten. Ook
ware het in overweging te nemen of men den pre-
sident der Kamer, des noods ook der Eerste, geen
tafelgelden kon toelagen? En in alle geval hebt
gij de prinses en prinsessen. De vorst zelf geve
liever geene weelderige dinés; het is beter dat hij
een voorbeeld van zuinigheid geve. Dit neemt in
voor zijne zucht naar vereenvoudiging en spaarzaam-
heid. En waar er, hetzij op het hart, hetzij op
de maag eens Vertegenwoordigers moet worden
gewerkt, is het verkieslijk dat dit door eene tweede
of derde hand geschiede. *Sauvez les apparences,*
mon fils, sauvez les apparences.

Gij zegt: de bezuinigings-manie is thans zoo
gestegen, dat men op de minste posten nyrer be-
grootingen vit. Mijn hemel! dankt gij dan dat
zulks in mijnen tijd ook niet geschiedde! Pakken
met aanmerkingen kreeg ik, mijn zoon; tegen al-
les waren bedenkingen geopperd. Zoo stond er
eens op een mijner budgetten 1000 baggen meer
voor aankoop en vervaardiging van schilderwerk.
Ik geloof dat het eene schrijffout was; maar toen
men aanmerkingen maakte, vond ik niet goed dit
te zeggen; ik vond het veel aardiger de verhooging
alzo te verklaren. »De verhooging, zeer te rgt

opgemerkt, onder afdeeling 55 artikel 2, n°. 4, l. a, is daaraan te wijten, dat de regering voornemens is telken jare het portret van den president der Kamer te laten vervaardigen, en er, — opdat de verdiensten der voorvaders steeds levendig zouden worden herinnerd aan het nageslacht — de vergaderzaal mede te versieren. Neemt men in aanmerking dat zoodanig portret niet beneden de 1200 baggen kan worden vervaardigd, zoo zal men opmerken dat de bedoelde rubriek eigenlijk eene vermindering van 200 baggen heeft ondergaan." — Met eenparige stemmen werd daarop de begroting aangenomen.

Een punt echter, mijn zoon, zij u bijzonder op het hart gedrukt. Wat aanmerking men ook make, geef altijd derzelve oppervlakkige juistheid toe; door eene bijzondere verklaring of toelichting keert gij haar best af. Laat hun altijd de eer hunner aanmerking; maak er hun zelfs complimenten over; wacht u vooral, ooit een hard of hoogmoedig antwoord te geven. Niet met azijn, mijn zoon, maar met honig vangt men vliegen. Zoo gij er niet genoeg vangt, wijt het geenszins aan den veranderden aard der vliegen, maar aan uwen honig, die niet zoet genoeg was.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

Warschau, 28 sept. De boer *Karpiuk* uit het dorp *Zeszczyns*, in het district *Radzyn*, had vernomen dat zijn zoon, die dit jaar als rekrut aan het leger geleverd was, eigendunkelijk naar huis was teruggekeerd; hij gaf hiervan kennis aan den schout der gemeente, waarop de dienstpligtige weggevoerd werd naar de dienst waarvoor hij bestemd was. Toen de handelwijze des boers *Karpiuk* den keizer ter oore kwam, liet *Z. M.* hem eene belooning van 200 gulden geworden.

(Pr. St. Z.)

ITALIE.

Rome, 28 sept. De tijdingen die men hier allengs uit *Aquila* ontvaagt, stellen de oproerige beweging die den 8ten in gemelde stad voorviel, gansch anders voor, dan het *Napelsche* dagblad dezelve wilde doen voorkomen. Het was eene, bij geluk, in hare kiem onderdrukte zamenspanning tegen de bestaande orde van zaken, die uitgebreide vertakkingen moet hebben gehad. Voor de regering was het geen geheim dat verscheidene ontvredeenen zich aldaar hadden verzameld, en ofschoon de plaats-kommandant benevens eenige andere personen door de zaamgezworenen terstond verradelijk werden vermoord, zoo waren de maatregelen toch zoo goed genomen, dat men; hoewel niet veel moeite, den hoop eindelijk meester werd. Meer dan 40 personen van allerlei stand bevonden zich reeds in hechtenis, en op veel anderen wordt nog jagt gemaakt.

(Allg. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Stuttgart, 1 oct. De twee feestdagen zijn voorbij; heldere hemel en vrolijke zonneschijn begunstigen dezelve. Men heeft zijne krachten bijna overspannen om het uiterste ter feestviering te doen; langen tijd zal het aandenken daaraan behouden blijven. Dezen morgen is de hertog *Bernhard* van *Sakse Weimar* met zijne beide zonen weder van hier vertrokken.

(S. M.)

PRUISSEN.

Berlijn, 30 sept. Volgens geloofwaardige berigten wordt de koning reeds dezer dagen te *Potsdam* verwacht. Men houdt er zich reeds ijverig bezig met de voorbereidingen ter opvoering der *Antigone* van *Sophocles*. Het toneel wordt geheel in antieken stijl opgemaakt; de kooren zijn door *Mendelssohn Bartholdy* voltooid en worden bestudeerd; de eerste voorstelling zal, naar gezegd wordt, op den verjaardag des konings, den 15 oktober, plaats hebben.

(L. A. Z.)

ENGELAND.

Londen, 2 oct. Men denkt dat het Parlement naastaanden donderdag zal worden gepronogeed; maandag zal een kabinetsraad gehouden worden, waarin de bij die gelegenheid te houden troonrede in overweging zal worden genomen. Men zegt dat lord *Cowley* tot gezant te *Parijs* en sir *Robert Gordon* als dusdanig te *Wenen* benoemd is.

BELGIE.

Brussel, 3 oct. Het officiële dagblad van gisteren behelst het sedert lang genomen besluit, waarbij de reserve-regimenten afgeschafte worden. Dit besluit wordt zeer verhillend beoordeeld, en door velen afgekeurd, als geene genoegzame bezuiniging daarstellende.

Binnenlandsche berigten.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 4 oktober.

In deze zitting zijn de beraadslagingen gehouden over het ontwerp van wet, houdende eene instructie voor de algemeene rekenkamer.

De heer *Star Busman* weifelt of hij de voordragt al dan niet goedkeuren zal. Vroeger stonde hij voor het ontwerp, dat ook nu wederom groote verbeteringen heeft ondergaan. Maar, in plaats dat de aanneming van hetzelfde, groot vertrouwen heeft te weeg gebracht, heeft de behandeling van hetzelfde, de aanneming met eene geringe meerderheid, de verwerping der voordragt door de Eerste Kamer, de oordeelvellingen in de dagbladen, enz., het wantrouwen der natie op nieuw gaande gemaakt; de wet is daardoor impopulair geworden, en het komt hem thans voor, dat het wenschelijker is, dat de voordragt thans ook in de Tweede Kamer werde verworpen, dan dat dezelve wederom met eene geringe meerderheid worde aangenomen en wellicht weder bij de Eerste Kamer schipbreuk lijde.

De heeren *van Akerlaken* en *Tramp*, die vroeger het ontwerp hebben bestreden, zullen thans voor hetzelfde stemmen. De eerste doet dit voornamelijk, omdat het vroeger door hem ontwikkelde hoofdbezwaar, dat namelijk niet alle fondsen en gelden, in de schatkist vloeiende, aan de controle der regering zouden worden onderworpen, thans uit den weg geruimd is; alsmede, omdat, zijns inziens, de agenten van den rijkskassier daardoor rekenplichtig zullen worden aan de rekenkamer.

De heeren *van Nes*, *van Rappard* en *Beelaerts*, die vroeger het ontwerp hebben goedgekeurd, namen het tegenwoordige, dat zij veel verbeterd oordeelden, almede aan; te meer, omdat de veranderingen, in hetzelfde gebracht, niet van dien aard waren, dat zij uit dien hoofde de voordragt moesten afstemmen.

De heer *Beelaerts* verklaart, onder anderen, dat, indien de regering het voorstel gedaan had, om eene rekenwet daar te stellen, hij, al ware het om dit punt alleen, tegen de voordragt zou hebben gestemd, omdat hij zulks in strijd met de grondwet oordeelt. Hij vat art. 59 der grondwet in eenen ruimen en milden zin op en vermeent, dat onder het uitsluitend opperbestuur, ook de koloniale geldmiddelen begrepen zijn. Hij vreest, dat, wanneer men de rekenkamer nog meerdere bevoegdheid verleende, zij alle magten in den staat accaparereren zou.

De heeren *van Goltstein*, *Luyben*, *Buma*, *Luzac* en *Gevers* hebben zich tegen het ontwerp verklaard. Hoezeer eenige hunner vroeger tegen hetzelfde ingebrachte bezwaren thans uit den weg geruimd waren, zoo had het ontwerp nog niet die volmaaktheid verkregen, welke zij noodzakelijk en waarvoor zij hetzelfde vatbaar oordeelden.

De meeste dezer leden dringen bij voortdoring aan: 1°. Op de opneming in de voordragt van het beginsel eener rekenwet; 2°. op het aan de controle der rekenkamer onderwerpen van de Oostindische geldmiddelen; 3°. op het in de wet opnemen van het regt voor de leden der Kamer, om inzage van stukken en bescheiden bij de rekenkamer te kunnen verkrijgen; enz. — De heer *Luzac* weidde bijzonder over de verantwoording der Oostindische geldmiddelen uit. Onder het opperbestuur over de volkplantingen, aan de kroon opgedragen, begreep hij alleen de benoeming en aanstelling van ambtenaren, het verklaren van oorlog, het maken van vrede, enz. Hij gelooft, dat men veel te verre gaat, wanneer men onder dat opperbestuur de geheele eigendunkelijke en willokeurige beschikking over de Oostindische geldmiddelen wil verstaan. Hij merkt op, dat men, bij de beoordeeling van dit vraagstuk, te zeer het oog op het tegenwoordige tijdstip slaat, en dat men niet genoeg acht geeft, dat men zich thans met de vaststelling van wetten voor de toekomst bezig houdt. Wanneer eenmaal de geldmiddelen der Overzeesche bezittingen aan de controle der rekenkamer zullen zijn onttrokken, dan zal men zich in het vervolg, wanneer men minder nauwgezet dan nu kan zijn, deswege beklagen, maar dan zal het herstel of te laat zijn of zeer moeilijk vallen. Juist het koninklijk besluit van van 29 september heeft hem in zijne overtuiging versterkt. Hij vindt, overigens, in dat besluit niet den minsten waarborg voor de toekomst. Spreker trekt uit de onzekerheid, die er heerscht, omtrent de ware oorzaak, welke de Eerste Kamer tot de verwerping van de voordragt heeft doen besluiten, het gevolg, dat onze staatshuishouding niet goed ineen zit. Wanneer toch de Eerste Kamer eens goed vond, alle wetten af te stemmen, dan zou het wel onmogelijk zijn, ooit eenige

wet tot stand te brengen. Hij dringt op eene andere wijze van delibereren bij de Kamer aan en verlangt, dat de hoofdbeginselen eener voordragt, in comité-generaal, in gemeen overleg met de regering, worden vastgesteld. Dan zouden de wetten niet, met eene kleine meerderheid, bij de vertegenwoordiging er door geslept worden.

De heer *van Goltstein* erkent, dat de tegenwoordige voordragt eenige verbeteringen, in vergelijking met de vorige, bevatte. De vraag is echter, of de verbeteringen van dien aard zijn, dat de wet daarom goed genoemd worden. Dit is, volgens den redenaar, geenszins het geval. Hij is niet van het denkbeeld, dat op geene verdere verbeteringen behoort aan te dringen, omdat de regering, door de verwerping der Eerste Kamer, er toe gedrongen is geworden eenige verbeteringen voor te stellen. Men zou denken, dat men de eene wederzijdsche toegelijkenheid tot een vergelijk kunnen komen. Hierin vorgist men zich echter. Het geldt hier het algemeen belang; daarbij is geen vergelijk mogelijk. De Kamer kan niet treden in een schikking met de regering, even min als deze prijs geven wat zij eens voor dat belang noodig geacht heeft. Regering en vertegenwoordiging behartigen één algemeen belang. Er kan slechts verskil van inzien bestaan. De regering heeft vroeger gezegd, dat zij alle mogelijke waarborgen had gegeven. Nu echter stelt zij er niets voor. Wel is waar, het is moeilijk in de afdeeling het gevoel der meerderheid op te maken, doch was echter een hulpmiddel voorhanden, waardoor gemeen overleg in eens ware bevorderd geworden, was het beleggen van een comité-generaal.

Indien de redenaar nu de voordragt, zoo als zij de ligt, onderzocht, dan moet hij zijne stem daaraan wagen, omdat hij hetzelfde geene rekenwet wordt voorgedragen, en omdat de Oostindische geldmiddelen aan de controle der rekenkamer onderworpen zijn. Het kan niet toestaan, dat een deel van 's rijks inkomsten ter beschikking der regering wordt gesteld. Het jong koninklijk besluit heeft daarin geene verandering gebracht. De commissie zal goed zijn om de begane feiten aan toonen, maar zal uit die aanwijzing eenig goeds voortvloeiën?

Z. Exc. de minister van financiën vraagt aan met bestrijden het door een der leden ontwikkelde gevoel, dat de regering, alvorens een wetsontwerp aan te bieden, aan de Tweede Kamer, in comité-generaal vergaderd, behoorde te vragen, hoe zij het wenschte gekleed te hebben en op welke grondslagen het behoort te berusten? Hij vermeent, dat dit nooit de bedoeling der grondwet kan zijn geweest, en nooit het verlangen van derzelve hoofd-opsteller was. *Z. Exc.* verklaart wijders, dat het steeds het verlangen der regering geweest, om, vóór de behandeling der begrotingswet voor de jaren 1843 en 1843, die grondwettige waarborgen voor het gebruik van 's lands geldmiddelen daar te stellen, welke in het vorige jaar zijn verlangd en die grond te gemoet gezien worden. Het was uit dien hoofde, dat de regering, onmiddellijk na de afstemming der voordragt door de Eerste Kamer, eene nadere voordragt heeft gedaan, die, vergeleken met hetgeen haer bekend is, dat door de Eerste Kamer wordt verlangd naar *Z. Ex.* zich vleit, de goedkeuring van de beide Kamers zal kunnen verwerven. *Z. Ex.* gaat na, welke veranderingen er, ter voldoening aan de in de Kamer geuite wenschen, in de voordragt gemaakt zijn. Wel bij voorbeeld aangaat het te kunnen gegeven verlangen, dat aan de controle der rekenkamer, bij name onderzouden worden begrepen alle in 's rijks schatkist geponeerde fondsen, heeft de regering verondersteld, dat zij, reeds bij de eerste voordragt, aan eene behoorlijke controle waren onderworpen.

Ware het beginsel der rekenwet in de wet opgenomen, dan zou daarvan het gevolg moeten zijn, dat aan de leden der Kamer nadrukkelijk het regt ware verleend, om inzage der stukken, ter rekenkamer berustende, te nemen. Hoezeer dit nu het geval niet is, zoo sluit het ontwerp echter geenszins de magt der rekenkamer uit om aan de leden der Kamer, die dit mochten verlangen, eenige opheldering of inlichting te geven. Wat eindelijk aangaat de Oostindische geldmiddelen, — zoodra het bating saldo aan zijn departement geleverd wordt, is hetzelfde aan de gewone controle der rekenkamer onderworpen en wordt hetzelfde als ontrangat en uitgave, op de gewone wijze, gecontroleerd.

Z. Exc. de minister van marine en koloniën herinnert hetgeen hij bij de vorige beraadslaging, over de Oostindische geldmiddelen en hulphronnen heeft te kennen gegeven, dat het namelijk buiten de grondwettige bevoegdheid der rekenkamer ligt, om de ontvangsten

gaven der Overzeesche bezittingen te controleren; dat
doelloos en gevaarlijk wou. De regering is
bij deze nieuwe voordragt het beginsel getrouw ge-
bleven, dat de Oostindische geldmiddelen een deel uit-
maken van dat opperbestuur over de koloniën, hetwelk
grondwet uitsluitend aan de kroon heeft opgedragen.
De vorige beraadslaging is door den koning het
besluit van 29 september jl. genomen, hetwelk
belangrijke bepaling bevat, dat, voor dat de jaar-
rekening van het departement van koloniën,
betreffende de hooggroothed der koloniale remises in
gelden en in geld, en het gebruik, van die remises
maakt, aan 's konings goedkeuring wordt onderwor-
pen. Dezelve door eene staats-commissie zal worden on-
derzocht, aan welke alle bescheiden, tot justitie der
rekening vereischt, zullen worden medegedeeld.
De verzoegde vaststelling van dit reeds ontworpen
besluit, strekte alleen om vertrouwen te geven. Door
het onderzoek der daar te stellen staats-commissie, zal
dit kunnen blijken, dat, voor zoo veel de uitga-
wen betrefte, deze niet willekeurig worden
opgevoerd. Na de ten vorige in de grondwet gebragte
bepalingen, was eigenlijk het besluit onnoodig geweest,
om de verzoegde vaststelling, ter gelegenheid van
de vaststelling van het latig saldo bij de wet, de meest
belangrijke mededeelingen gedaan en alle gevorderde be-
hoefden verstrekt.
De omvraag gebragt zijnde, wordt het ontwerp aan-
genomen met eene meerderheid van 33 tegen 19 stem-
men.
De leden hebben gestemd de heeren: van Rechteren,
van der Meer, Verwey-Mejan, van Heloma, Warin, de
Vries, van Goltstein, Buma, Modderman, van Pan-
tel, van Nagell, Gevers, Romme, Gouverneur,
van der Racker, Kniphorst, Bruce, en van
der Meer.
De centrale afdeling heeft verslag gedaan op de
ontwerpen van wet, uitmakende de staatsbegrooting
voor de jaren 1842 en 1843.
De beraadslagingen over die ontwerpen wor-
den bepaald na die over de voordragt, betrekkelijk de
aard der maatschappij van weldadigheid.
De vergadering wordt gescheiden tot morgen ochtend
10 ure. Alsdan zullen de beraadslagingen gehouden
worden over het ontwerp van wet ten aanzien van de
aard der maatschappijen, enz.
Groningen, 4 oct. Uit het heden in de Tweede
Kamer uitgebragte verslag der centrale afdeling over de
ontwerpen van wet, uitmakende de staatsbegrooting voor
de jaren 1842 en 1843 blijkt, dat de afgevaardigden, over het
ontwikkelde bedenkingen tegen die begrooting. Ve-
elvouden, ook na de bekomen antwoorden, hunne
aandring aan die begrooting niet geven. Men deinsde
het denkbeeld terug, om de natie voor twee jaren
aanzienlijke uitgaven, als voorgesteld zijn, op te
brengen. Men vreesde, dat schuldvermeerdering het blij-
vend middel zou zijn, om de gewone inkomsten aan te
brengen tot voorziening in de gewone uitgaven. Men zag
niet de toekomst met bekwaming te gemoet, te
weil nog omdat de regering genoegzaam heeft kenbaar
gemaakt, dat geen afdoende bezuiniging of vermindere-
ning te verwachten. Men bleef bij het gevoelen vol-
houden, dat de huishouding van staat te omslagtig en te
onwettig was, en men gevoelde zich alzo gedrongen
te aandringen op bezuiniging en vereenvoudiging aan
de regering. Men behield zich voor, om bij de openbare
behandeling op al de punten terug te komen, in welke
de bezwaren tegen de begrootingen gelegen zijn. Met
een nadruk zou men zich tegen de opgemerkte door-
brengende verhoging der staats-uitgaven ver-
keeren. In verschillende afdelingen heeft men de aan-
dring eener tweejarige begrooting voor ontijdig blijven
aanhouden, omdat zij op een tijdstip aangeboden is,
welk de volledige overweging van dezelve onmogelijk
maakt, omdat de met de regering opgezezen geschilpun-
ten dien tijd behoorden opgeraaid te worden; en
omdat het regerings-stelsel de vereischte vastheid mist.
Men verlangde, of het doelmattig kon zijn, bij zoo veel
onzeker, thans de ontvangsten en uitga-
wen voor twee jaren te bestendigen. Men bleef op de
aandring van eene éenjarige begrooting aandringen.
Groningen, 5 oct. Ofschoon het ontwerp van
wet, op de Rekenkamer thans door de Tweede Kamer
aangenomen is dan de vorige, zoo is het opmerkelijk dat er slechts drie stem-
men voor hetzelfde waren. De eerste keer bedroeg
de meerderheid 30, thans 33 stemmen. De minder-
heid is zoo veel geringer; omdat er eenige leden
wegblijven zijn; onder anderen de heer van

DAM VAN ISSELT, die zulks in het voorjaar eveneens bij
eene belangrijke stemopneming gedaan had.
Behalve dezen ontbrak nog van de vorige tegenstem-
mers, de heer VAN RANCKMAES; deze echter gaf kennis
van ziekte.
De vorige tegenstemmers, die thans voor stemden,
waren de heeren VAN AXELAREN, TROMP, REIGERS en
BINKES.
Groningen, 4 oct. Op dinsdag den 26ten dezer,
zal voor het provinciaal gerechtshof van Vriesland behan-
deld worden de zaak van den *Folk der Vrijheid*, be-
trekkelijk het stukje *Iets*. Met belangstelling ziet men
de behandeling in dezen, van het provinciaal gerechtshof
van Vriesland, te gemoet.
ARHEEM, 6 October.
Het *Handelsblad* van heden bevat, in zijne *Corres-
pondentie*, eenige allerzooderlingste regelen, ter ver-
klaring, zoo het heeten moet, van de reden waarom
onze Integralen te Frankfort 1 pCt. lager staan dan te
Amsterdam. » De oorzaak (zegt men in dat *corres-
pondentie*-berigt) van dit schijnbare verschil is zeer
» eenvoudig. Zij bestaat eeniglijk in den wissel. Om
» remises van geld naar geen plaats te maken, moet ik
» mij onderwerpen aan den wisselkoers, en daarbij win-
» of verlies ik, naarmate die wisselkoers in mijn voor-
» of nadeel is. Die koers nu is nadeelig voor hem die
» geld naar Frankfort wil zenden. Het gevolg daarvan
» is, dat ik, te Frankfort fondsen koopende, dezelve
» dan alken geacht kan worden tot denzelfden koers
» als te Amsterdam gekocht te hebben, wanneer ik
» zo zoo veel *lager* koop als ik *hooger* voor mijne geld-
» remises derwaarts heb moeten betalen. Dit nu is het
» geval met Frankfort en uit eene berekening des wis-
» sels blijkt zelfs, dat de koers der Hollandsche effek-
» ten aldaar nog hooger dan bij ons staat. De pari-
» koers des wissels van hier op Frankfort is 35⁸⁸/₁₀₀
» stuivers per Thlr.; de tegenwoordige notering 36²/₁₀₀
» zijnde, en tot dien koers berekend, staat het Frank-
» forter merk der Integralen 5(¹¹/₁₆) gelijk met 5(¹¹/₁₆) te
» Amsterdam.»
Is dat goede trouw! Is dat behoorlijke inlichting
geven aan, hen die dezelve vroegen omtrent de door ons
medegedeelde omstandigheid! — Immers, waarop toch
steunt de berekening, hier door het *Handelsblad* ge-
maakt? Op de onderstelling, dat een *Amsterdammer*
Nederlandsche Integralen op de *Frankforter* beurs wilde
kopen en betalen met geld uit Amsterdam over te ma-
ken! — Dan zeker zou zijn koop hem duurder komen
dan wanneer hij te Amsterdam kocht! Maar van die
bespottelijke onderstelling was geen kwestie.
Bij het gezegde dat onze Integralen 1 pCt. lager staan
te Frankfort dan te Amsterdam, onderstelt men na-
tuurlijk dat op de Frankforter beurs gekocht wordt door
iemand die zich aldaar bevindt, en zijne betaling niet
doen wil in gelden, welke hij uit Amsterdam zal laten
komen. De waarheid van het gezegde, dat de Holland-
sche Integralen, te Frankfort genoteerd 50¹¹/₁₆, werke-
lijk een pCt. lager staan dan wanneer zij te Amsterdam
51¹¹/₁₆ genoteerd zijn, zal voor iedereen tastbaar blijken
uit het volgende voorbeeld.
De heer A, een Amsterdammer, bragt eenigen tijd te
Wiesbaden door; hij speelde aan de bank en won; uit
Nederland gaande had hij Nederlandsch goud medege-
nomen; gevolglijk zette hij tiengulden-stukken en
werd in tiengulden-stukken betaald. Nu wil hij zijne
winst, f 20,000, beleggen; hij wil dit in Nederlandsche
Integralen doen; waar zal hij die kopen? op zijne
doorreis naar Nederland te Frankfort, of wel in zijne woon-
stad Amsterdam? Te Frankfort kan hij kopen à 50¹¹/₁₆ pCt.
te Amsterdam moet hij 51¹¹/₁₆ pCt. betalen? Nu is het
immers natuurlijk dat hij te Frankfort zal kopen,
daar blijkbaar de bedoelde integralen aldaar een pCt.
goedkoper zijn dan te Amsterdam. Het verschil, dat er
tusschen Nederlandsch geld en Frankforter geld bestaan
moge, doet hier niets af; want hij betaalt de Hollandsche
fondsen *percents gewijze*. De *Hollandsche geldswaar-
de* in papier (het effect) betaalt hij met het *Holland-
sche geldswaarde* in goud (de tiengulden-stukken).
En gesteld dat onze Amsterdammer niet met tiengulden-
stukken maar met Napoleons gespeeld heeft, zoo blijft
het geval hetzelfde; voor zijne Napoleons koopt hij (in-
dien de Napoleon dezelve waarde heeft te Frankfort als
te Amsterdam) het Hollandsche integraal op de Frank-
forter beurs 1 pCt. lager dan op de Amsterdamse.
En gesteld eindelijk — want op de Frankforter beurs
wordt onderscheid gemaakt tusschen betaling in geld en
betaling in papier — dat hij de Nederlandsche Integralen
te Frankfort koopt en niet in geld maar in papier betalen
wil, dan zou hij aldaar op den 2^{den} oktober 50¹¹/₁₆ heb-
ben moeten betalen, (in geld slechts 50¹¹/₁₆). — Te Amster-

dam bleven de Integralen dien dag, volgens de *Staats-
Courant*, 51¹¹/₁₆.
Terwijl dus onze Integralen op de Frankforter beurs
hooger behoorden te staan dan op de Amsterdammer (ten
gevolge der kosten van het transport der effecten) staan
dezelve er aanmerkelijk *lager*, ten gevolge van het mis-
trouwen, hetwelk de vreemdeling in onzen verwarden re-
geringstoestand stelt. Op de Berlijnsche beurs, is het ver-
schil, volgen het correspondentie-berigt des *Handelsblads*,
nog grooter, en dit schijnt ons ook zeer verklaarbaar. Op
de Berlijnsche beurs heerscht nog minder gewaagde spe-
culatie-zucht dan op de Frankforter beurs. Te Berlijn geeft
men zeer veel geld voor een effect, hetwelk vertrouwen
geniet, en zeer weinig voor een effect hetwelk mistrouwd
wordt. Op de Berlijnsche beurs van 2 oktober stonden,
volgens de *Preussische Staats-Zeitung*, de Pruisische
Staats-Schuld-Scheinen, die slechts 4 pCt. geven, 104¹/₂
in papier, 104¹/₂ in geld. Ruim 20 pCt. staan dus de
Pruisische fondsen op de Berlijnsche beurs hooger dan
het beste Nederlandsche effect op de Amsterdamse.

Mengelwerk.

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdelingen over de elf wets- ontwerpen tot vaststelling der tien hoofdstukken van de be- grooting voor 1842 en 1843, en der onvoorziene uit- gaven gedurende de- zelfde jaren.

(Vervolg van n°. 193.)

DERDE AFDEELING.

I. HOOFDSTUK. Het huis des konings.

Geene aanmerkingen.

II. HOOFDSTUK.

*De hooge kollegiën van staat en het kabinet
des konings.*

2de afdeling. *Staten-Generaal.*

De afdeling heeft opgelet, dat de posten der bureau-
en lokaalbehoeften voor de beide Kamers doorgaande
eene aanzienlijke verhoging hebben ondervonden. Zij
kan de noodzakelijkheid hiervan niet bevroeden, en
het bevreemde haar vooral, die vermeerdering voor
de beide jaren tot dezelfde hoogte uitgetrokken te zien.

Van eene vermeerdering op het 2de artikel, voor de
geëmployeerden heeft zij de opheldering in de staten
gevonden. Zonder die geringe verhoging te willen af-
keuren, moet zij echter, naar aanleiding dier opheldere-
ring, aanmerken, dat het, bij den bekenden staat der
schatkist, eerder zou te p^{er}re komen, de gelijkheid
tusschen de vershillende bezoldigingen van gelijke func-
tiën te zoeken door besparing op de hoogen; in stede
van door eene opvoering der lagere. — De onderricht-
voorts dagelijks leerende, dat de kamerbewaarder bij
de Tweede Kamer zonder enig ongerief kan gemist
worden, zou die post, naar het oordeel der afdeling,
kunnen vervallen. Bij de Eerste Kamer schijnt hij,
bij eventuele vacature, evenmin vervulling te behoeven.

3de afdeling. *Raad van State.*

Art 1 a. Een lid is van gevoelen dat, vermits de
de *vice-president* van den raad, volgens art. 70 der
grondwet, wel den titel van *secretaris van staat* moet
bezitten, doch geenszins met een departement van alge-
meen bestuur belast is, noch ook behoort te zijn, de
gelijkstelling zijner bezoldiging met die van een werke-
lijken minister niet is goed te keuren; hij beschouwt
dat de raad van state in rang gelijk aan den Hoogen
Raad te stellen is, en zonde daarom van oordeel zijn,
dat, evenzeer als de *vice-president* van dien raad eene
bezoldiging van f 5000, en de leden van f 4500 ge-
nieten, even zoo de *secretaris van staat*, *vice-presi-
dent* van den raad van state, niet meer dan f 5000,
en de staatsraden niet boven de f 4500 mogten ontvangen.

Vier leden deelden het gevoelen van dit lid, in zoo
verre, dat zij de bezoldiging van den *vice-president* des
raads van state veel te hoog opgevoerd oordeelden.

Drie van hen verlangden echter bepaald te zien, dat
zijne bezoldiging tot f 8000 zoude kunnen klimmen;
hem, als de werkelijke *gewone president van den
raad van state*, niet gelijk kennende stellen met den
vice-president van den Hoogen Raad, hierbij tevens
aanmerkende, dat hij dan nog gelijk zal staan met *di-
recteurs-generaal*, aan wie departementen van algemeen
bestuur zijn opgedragen. Twee dezer leden wilden ook
de bezoldiging der werkelijke staatsraden op f 4,500

gesteld zien; de twee overige oordeelden dat in dezelve geene verandering moest gebragt worden.

Art. 2 b. Drie leden vragen, of het getal der referendarissen en commissen van staat niet voor vermindering vatbaar zou zijn: bij het aanstellen van bijzonder geschikte jongelieden tot dese voor hen zoo nuttige betrekking, schijnt het getal meer beperkt te kunnen worden.

4de afdeeling. *Algemeene Rekenkamer.*

Art. 1 b. Met bevreemding zag men dat de bezoldiging van den secretaris van de algemeene rekenkamer hier op f 5000 werd gesteld, en schier algemeen ontmoette dit eene stellige afkeuring. Een lid zag geene reden waarom de wedde hooger zoude gesteld worden dan f 3500, thans door den secretaris, als gewoon traktement aan zijn ambt verboden, genoten.

Zes leden konden wel toegeven dat, bij eene vermeerdering van werkzaamheden; welke den secretaris te wachten staan, eene verhooging van bezoldiging kan plaats vinden; doch zij moeten afkeuren, dat die verhooging tot f 5000 zal kunnen klimmen. Eene gelijkstelling met den voorzitter van het kollegie was, naar hun oordeel, geheel verkeerd; en boven de bezoldiging van een lid der rekenkamer behoorde des secretaris wedde niet te worden opgevoerd.

Art. 1. c, d, e. Art. 2. Men vraagt, waarom al de posten hier weder zoo aanzienlijk zijn verhoogd? of dit in verband staat met de verwachte nieuwe organisatie der rekenkamer? of men dan geloofde dat de bureau- en lokaal-behoefden hierdoor zoo aanzienlijk zullen vermeerderen, en voor 1843 even veel zal benodigd zijn?

6de afdeeling, art. 2 b. Toegeevende dat aan al de broeders van de orde van den Nederlandschen Leeuw, naar luid van artikel 10 der wet van den 29sten september 1815 (*Staatsblad* n°. 47,) de toelage van f 200 moet uitbetaald worden, kan de afdeeling desniettemin den wensch niet onderdrukken, dat, door eene min ruimschotige benoeming van broeders der orde, deze aanzienlijke behoefte van f 14.000 langzamerhand zal inkrimpen; een getal van zeventig broeders oordeelde men algemeen veel te groot.

De afdeeling heeft gezien, dat op het IXde hoofdstuk B. 2de afdeeling, zoo wel de pensioenen als de aftlopende betalingen wegens toelagen, wachtgelden, enz. gesplitst geworden en onder de rubriek van ieder departement of hoofdstuk der begrooting gebragt zijn, die welke tot ieder derzelve behooren. De afdeeling deze splitsing goedkeurende en dezelve bij de tegenwoordige wijze van stemming over de begrooting geheel noodig achtende, vermoent echter, dat het geheel verkeerd zoude zijn, het departement van financiën nu oogen-schijnlijk te belasten ook met de pensioenen en wachtgelden, die niet tot hetzelfde behooren; zij geloofde, dat op ieder hoofdstuk nu reeds dadelijk zullen moeten overgebragt worden die wachtgelden en pensioenen, welke tot hetzelfde behooren; alsdan zal op dit IIde hoofdstuk voortkomen: aan pensioenen. f 36,989.

Aan toelagen, wachtgelden enz. » 37,700.

f 74,689.

Om deze uitgaven te kunnen beoordeelen zullen de volledige nominatieve staten benodigd zijn; de afdeeling vraagt dezelve zoo voor dit hoofdstuk als voor al de volgende, en verzoekt dat ze gedrukt en rondgedeeld zullen worden: de nederlegging van weinige afschriften ter griffie of in de afdeelingen, is, tot een grondig onderzoek, ten eenenmale onvoldoende.

III. HOOFDSTUK.

Departement van Buitenlandsche zaken.

De afdeeling onthoudt zich van het maken van eenige bijzondere aanmerkingen over de al of niet noodzakelijkheid der veelvuldige posten waartuit dit hoofdstuk bestaat, gevoelende dat het voor haar moeilijk is omtrent de nuttigheid van al die gezantschappen en consulaten in bijzonderheden te treden en te beslissen; doch zij vermeent in het algemeen te moeten opmerken, dat de uitgaven onzer buitenlandsche zendingen veel te hoog oploopen, en niet in verhouding staan met de nederige rol welke wij op het staats toneel van Europa kunnen en moeten spelen; men zou op dit hoofdstuk veel meer spaarzaamheid willen ingevoerd zien.

Eenige leden, op zeer hoogen prijs stellende de verdiensten van den afgevaardigde voor onzen staat te Brussel, en zonder eenige bedenking te maken op den voor zijne legatie gebragten post van f 30.000, verlangen hier echter te kennen te geven van oordeel te zijn, dat, na eene finale regeling onze financiële aangelegenheden met België, waarvan de minister van financiën ons bij zijne laatste redevoering de aangename hoop heeft doen opvatten, en bij geheel gewone omstandigheden, onze nabuurlijke betrekkingen met België tot minder duren prijs zullen kunnen onderhouden worden.

De afdeeling — zonder, door de plaatsing van hare bedenking bij dit hoofdstuk, te willen aanduiden, dat zij het antwoord juist van den minister van buitenland-sche zaken alleen verwacht — zag zich gaarne opgelost, waar de post der uitgaven moet gezocht worden, welke natuurlijker wijze het gevolg zijn der commissiën die te Utrecht, te Maastricht en te Antwerpen sedert geruimen tijd bijeenkomen tot regeling van diverse onderwerpen met België, naar aanleiding van het laatst gesloten tractaat; zij heeft daarvan niets op de begrooting gevonden. Zij hoopt dat onzerzijds alles zal aan-ewend worden, om, door afsnijding van alle nietsbe-rekende moeilijkheden, tot eene spoedige beëindiging der handelingen, en bij gevolg tot het ophouden der uitgaven, te vermeent, zeer hoogen prijs stellende de verdiensten van den afgevaardigde voor onzen staat te Brussel, en zonder eenige bedenking te maken op den voor zijne legatie gebragten post van f 30.000, verlangen hier echter te kennen te geven van oordeel te zijn, dat, na eene finale regeling onze financiële aangelegenheden met België, waarvan de minister van financiën ons bij zijne laatste redevoering de aangename hoop heeft doen opvatten, en bij geheel gewone omstandigheden, onze nabuurlijke betrekkingen met België tot minder duren prijs zullen kunnen onderhouden worden.

Advertentiën.

De Notaris Mr. **GERARD VAN ECK**, te *Arnhem*, zal, op Maandag den 11den October 1841, des avonds ten 6 ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, binnen *Arnhem*, in het openbaar bij toeslag verkoopen, de navolgende in N°. 173, 177 en 182 dezer Courant broeder omschrevene

Onroerende Goederen:

- 1°. Het **BUITENVERBLIJF**, bestaande in **HEERENHUIS** en **ERVE**, met **TUIN** en daarbij behoorenden **KOEPEL**, gelegen onder *Arnhem*, aan de *Klingelbeek*; ingezet op f 1982.
- 2°. De **BOERENWONING** met **HOOIBERG**, en daarbij behoorenden **TUIN** of **BOUWLAND**, mede aan de *Klingelbeek*, in de Gemeente *Arnhem* gelegen; ingezet op f 895.
- 3°. Het **HUIS** met **ACHTERHUIS** en **ERVE**, waarin eene **BROODBAKKERIJ**, met daarbij en omliggenden **TUIN** en **MOESGROND**, gelegen in het Dorp *Oosterbeek*, nabij de *Kerk*; ingezet op f 2601.
- 4°. Het **HUIS** en **ERVE**, gelegen in de *Rijnstraat*, binnen *Arnhem*, zeer geschikt om tot **WINKELHUIS** te worden ingerigt; ingezet op f 2327.
- 5°. Het **HUIS** en **ERVE**, ingerigt tot **SME-DERIJ**, gelegen binnen *Arnhem*, in de *Oeverstraat*; ingezet op f 1696.
- 6°. Het **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de *Wielakkersteeg*; ingezet op f 1989.

† † † Op Maandag den 11den October 1841, † † † des avonds ten zes ure, zal, in het Lo- † † † gement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ten overstaan van den aldaar residenten Notaris Mr. **GERARD VAN ECK**, in het openbaar bij inzet, en, 14 dagen later, bij toeslag geveild worden:

Een hecht en sterk, voor weinige jaren geheel nieuw dargesteld **GEBOUW**, ingerigt en steeds gebruikt wordende tot **KATOENFABRIEK**, waarbij de *Kooper*, zulks verkiesende, de daarin aanwezige, bijna geheel nieuwe **WEEFGETOUWEN** en **TOEBEHOREN** in *Koop* zal kunnen overnemen; — Voorts de daarachter staande afzonderlijke **KETTINGSTERKERIJ**, **DROGERIJ** en **ARBEIDERS-WONING**, met de zich daarin bevindende **MACHINERIE** en verdere **GE-REEDSCHAPPEN**; alles met den daartoe behoorenden, met smaak aangelegden **TUIN**, gelegen op *Erfpachtgrond* van, en eren buiten de *Stad Arnhem*, op het zoogenaamde *Limpersbolwerk*, aan den *Buitensingel* tusschen de *Velper- en St. Eusebius-barrières*; bijna geheel omgeven door de *Stadsgracht*; zeer geschikt en allergunstigst gelegen tot het oprigten van elke andere soort van *Fabriek* of *Werkplaats*. — Te aanvaarden dadelijk na den toeslag.

Ter bezigtiging vervoege men zich bij den op de plaats wonende *Fabriekbaas*; en ter informatie, omtrent de Voorwaarden van *Verkoop*, ten *Kantore* van den bovengenoemden *Notaris*. — *Brieven franco.*

Men is van meening, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, in twee veilingen, op Maandag den 11den October en den 25den October 1841, des avonds ten zes ure, ten overstaan van den Notaris Mr. **W. H. TAAIJ**, in het openbaar te verkoopen:

Een roijaal, geheel nieuw gebouwd en onlangs voltooid, hecht en sterk **HEERENHUIS**, **KOETSHUIS** en **ERF**, gelegen aan de *Zuidzijde* van den *Straatweg* naar *Velp*, 10 minuten afstands van de *stad Arnhem*.

Dit Huis, hetwelk een buitengemeen fraai en vrolijk uitzigt heeft, in het lange over den *Straatweg* naar de *Stad*, en van de andere zijde op de zeer vruchtbare en aan vele *Lusthuizen* rijke, daarom liggende *landstreek*, is versierd met eene hooge **HARDSTEENEN STOEPE** en **MARMEREN GANG**; bevat wijders onderscheidene ruime en lichte **KAMERS**, waaronder eene zeer schoone **SUITE**; allen behaagen, geplafoneerd en vele met *stookplaatsen*: in de **ONDERVERKIEPING** ruime **KEUKEN**, twee **KELDERS**, **MANGELKAMER**, enz.; alles voorzien van de noodige gemakken, die tot eene aangename en vrolijke woning vereischt worden. In de **REMISE** is eene afgezondeerde **KNECHTSKAMER**, en **BERGPLAATS** voor **BRANDSTOFFEN**; — En eindelijk ruim 45 Roeden om het Huis liggende **TUIN** of **MOESGROND**, gedeeltelijk reeds tot vermaak aangelegd.

Dit perceel, dadelijk te aanvaarden, is dagelijks, op aanwijzing van den Eigenaar **D. J. DERKSEN**, te zien; terwijl nadere inlichtingen over het zelve en de voorwaarden van den *Verkoop* zijn te bevragen ten *Kantore* van den *Notaris* **TAAIJ** voornoemd. — *Brieven franco.*

† † † De Notaris **KOLFSCHOTEN**, te *Arnhem*, zal, op Woensdag den 13den October 1841, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van **LOHMANN**, aan het *Singel*, publiek op *Crediet* verkoopen:

Allerhande **HUISRAAD**: als *Mahonijhenten* en andere **STOELEN**, twee **CHIFONNIÈRES** en **SECRETARE**, **TAFELBEDDEN** en **LEDIKANTEN**; **KOOPER**, **TIN**-, **BLIK**-, **GLAS**-, **AARDEWERK**, enz. — Voorts verschillende **PARDEN** en **RIJTUIGEN**: als **BAROUCHETTES**, **CARICÈRES**, **FAETONS**, **TILBURY**, een' nette **HIEWAGEN** met **HIT** en **TUIG**, een' lange en korte **KARREN**, en **PAADETUIGEN**, eene groote partij **TIMMERHOUT** en **BRANDHOUT** en ruim 20 pond best **WAARDENHOOL**.

Alles daags voor den verkoop van 10 tot 12 uur te zien.

† † † Al de bekende en onbekende *Schulden* der *Arnhem* schrijving aanvaarde *Nalatenschap* van den Heer **HERMAN ELIZA SCHNEIDER**, gewoond hebbende en overleden te *Zutphen*, den bij deze opgeroepen, om zich te vervoegen *Kantore* van de *Notarissen* **LOUWERS** en **BIESMAN SIMONS**, te *Amsterdam*, waar zij, gedurende de maand *October* dezes 1841, alle werkdagen der week, van voormiddag ten 10 tot des namiddags ten 2 ure, kennis nemen en bekomen van de **REKENING VAN VERANTWOORDING** wegens het beheer der *Nalatenschap*; na welk tijdsverloop, ten *Kantore* vermeld, zal worden overgegaan tot de volvoering der *schuldvorderingen*, voor zoo verre het bevoegd der *Nalatenschap* toereikende zal zijn.

NB. *Brieven* om opheldering kunnen niet genomen worden.

VOOR LIEFHEBBERS VAN BLOEMEN.

Op aanstaanden *Vrijdag* en *Zaterdag* den 8sten en 9den *October* 1841, te *vangen* des *morgens* ten 10 ure, de *Ondergeteekende* — (reeds algemeen bekend door zijne in den laatst Voorzomer alhier gehoudenene *publieke Verkoop*ing van *Bloemen*) — ten huize van den *Kastelein* **J. P. FLOORSSEN**, op de *Stee*straat te *Arnhem*,

honden eene

GROOTE TENTOONSTELLING

VAN NIEUWE ENGELSCHER DANIELIA

in de meest verschillende soorten en kleuren. Hij zal op dezelve ook bestellingen aannemen tegen het aanstaande voorjaar te leveren.

C. GLIJM, Bloemkweeker te *Arnhem*.

Waterhoogte te Arnhem

Den 6 Oct. 1 El 6 Palm 5 Duim; gev. 0 Duim; gev. 0

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers
DINGSDAG, 5 OCTOBER.			
NEDERL. Werk. Schuld a 2½ pCt.	51½	51½	51½
Dito Dito . . . » 5 »	100½	100½	
Uitgestelde Schuld . . . »	99		
Kansbiljetten f	25½	25½	
Amortisatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	92	92½	
Dito Dito . . . » 3½ »	76½	76½	
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	154	154½	154
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97½	97½	
Spoorweg Haarlem . . . »	81		
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½ »			
FRANKE. Inschrjv. G.B. » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoin » 5 »	19½	19½	
Dito onbep. stukk. . . » 5 »			
Passive »	5½	5½	
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »	5½		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	105½	105½	
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	105½	105½	
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	9½		
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	86½		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrjving in Assisa. » 6 »	68½	69½	
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLSK. Aand. a f 300 » f			
Dito a f 500 » »			
OOSTERVA. Aand. a f 100 » f			
Dito a f 250 » »			
Metalliek » 5 »	105½		
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »			

Te *Arnhem*, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.